

GYVENIMO ŽODIS

2007 birželis

„Tiesos Dvasia (...) jus ves į tiesos pilnatvę“ (Jn 16,13).

Evangelija žavi savo tiesos žodžiais. Joje kalba Tas, kuris pasakė: „Aš esu Tiesa“ (Jn 14,6). Atveria mums prieš akis begalinį Dievo slėpinį ir leidžia pažinti savo meilės projektą žmonijai: dovanoja Tiesą.

Tačiau Tiesos gelmė yra begalinis slėpinys. Kaip tad ją suprasti ir pilnai ja gyventi? Pats Jėzus žino, kad nesugebame jos „pakelti“. Paskutinės vakarienės su savo mokiniams metu, prieš grįždamas pas Tėvą, pažada atsiųsti savąją Dvasią, kad Ji paaiškintų mums Jo žodžius ir padėtų jais gyventi.

„Tiesos Dvasia (...) jus ves į tiesos pilnatvę“.

Tikinčiųjų bendruomenė pažįsta tiesą, nes gyvena iš Jėzaus. Tuo pačiu metu ji yra pakeliui į „tiesos pilnatvę“, patikimai Dvasios vedama.

Į Bažnyčios istoriją galima žvelgti kaip į palaipsni ir vis gilesnį Jėzaus slėpinio ir jo Žodžio suvokimą. Šiuo keliu Dvasia ją veda įvairiais būdais: per tikinčiųjų kontempliaciją bei gilinimąsi, šventųjų charizmas, Bažnyčios Magisteriumą (plg. *Dei Verbum*, 8).

Dvasia kalba taip pat ir kiekvieno tikinčiojo širdyje, ten, kur ji gyvena, leisdama išgirsti savo „balsą“. Kartas nuo karto paskatina atleisti, patarnauti, dovanoti, mylėti. Moko, kas yra gera, o kas - bloga. Primeną ir ragina gyventi gyvenimo Žodžiais, kuriuos mėnuo po mėnesio sėja mumyse Evangelija.

„Tiesos Dvasia (...) jus ves į tiesos pilnatvę“.

Kaip gyventi šiuo gyvenimo Žodžiu? Klausydami to „balso“, kuris kalba mumyse, paklusdami Šventajai Dvasiai, kuri veda, skatina, ragina.

„Krikščionis – aiškina Chiara Lubich – turi keliauti skatinamas Dvasios, kad Dvasia savo kuriančiąja galia galėtų veikti jo širdyje ir vesti į šventumą, dieviškumą ir prisikėlimą“.

Kad geriau suprastume, tarsi pagarsintume tą „balsą“, Chiara kviečia gyventi tarpusavio vienybėje. Tuomet išmoksime ne vien savyje išgirsti Dvasios balsą, „bet taip pat ir balsą Jo, esančio tarp mūsų, susivienijusių Prisikėlusiajame“.

Kai esame su Jėzumi tarp mūsų, Dvasia „padeda dar tobuliau išgirsti Jo balsą kiekviename iš mūsų. Išties, Dvasios balsas per Jėzaus buvimą tarp mūsų tampa tarsi Jo balso mumyse garsiakalbis“.

„Visada mums atrodė, kad Šventąją Dvasią galime geriausiai mylėti, garbinti, laikyti gyvą mūsų širdyse kaip tik klausydami jos balso, kuris gali mus apšviesti kiekvieną gyvenimo akimirką (...). Klausydami „to“ balso, su didele nuostaba pastebime, jog einame link tobulumo: trūkumai pamažu nyksta, o dorybės išryškėja“. (*Šv. Dvasia ir Fokoliarų Judėjimas*, 1989 spalio 3d.)

„Tiesos Dvasia (...) jus ves į tiesos pilnatvę“.

Šis gyvenimo Žodis, skaitomas per Švenčiausios Trejybės šventę, kviečia mus Šventosios Dvasios maldauti:

„O Šventoji Dvasia, neprašome tavęs nieko kito tik Dievo dėl Dievo (...). Leisk mums likusį gyvenimą gyventi (...) vien ir visada ir kas akimirką tik dėl Tavęs, kurią vienintelę norime mylėti ir kuriai norime tarnauti.“

Dievas! Dievas, grynoji dvasia, kuria mūsų žmogiškumas gali būti pripildytas tarsi tuščia taurė...

Dievas, kuris turi prasišviesti pro mūsų sielą, mūsų širdį, mūsų veidą, mūsų žodžius, mūsų veiksmus, mūsų tylą, mūsų gyvenimą, mūsų mirtį, mūsų pasirodymą; iškeldami iš žemės, kur tik galime, turime palikti vien šviesų Jo buvimo pėdsaką, Jo, mumyse esančio tarp pasaulio materijos ir griuvėsių, pasaulio, kuris gyvena ar griūva, spindi visų dalykų šlove ar tuštybe, kaip pakojis ar kaip kliūtis visam kam, kad suteiktų vietą Viskam, Vieninteliam, Meilei“.

Parengė Fabio Ciardi ir Gabriella Falacara

Moterų fokoliaras

Žirgo g. 1-32 10221 Vilnius

Tel. 277 71 18 – El. paštas: czflituania@post.5ci.lt

Vyrų fokoliaras

Lyglaukio g. 9B 01215 Vilnius

Tel. 215 35 05 – El. paštas: info@focolare.lt

Leidiny skirtas Fokoliarų judėjimo Lietuvoje reikmėms